

med Hensyn til Localerne for Post- og Tolde-embedsmændene og Postvæsenets Befordring; dette er imidlertid af mindre Bigtighed; derimod er der en Paastand, som Finansministeren gjør gjældende, og som han maast seesnarest vil fastholde, det er, at den Indtægt, som vindes ved Jernbanen, naar den stiger til en vis Grad, ikke skal være fri for al Beskatning; han vil fordre, som det ogsaa fordres i flere andre Stater, hvor Jernbanerne give større Indtægt, at, naar Overskuddet overstiger en vis Størrelse, f. Ex. 5 pCt., der da svares en vis mindre Quotadeel, f. Ex. en Dittendeel af de overflødende Procenter til Statskassen. Endelig har Finansministeren gjort gjældende, deels at Staten maatte kunne udløse Banen efter et vist Antal Aars Forløb, f. Ex. 25 Aar, imod at tilsvare det capitaliserende Beløb af Middeltallet af de sidste 10 Aars Indtægter, og endelig, at under ingen Omstændigheder, hvad vistnok den ærede Forslagsstiller vil indrømme, Concessionen skal gjælde længere end for Hovedbanen, og at altsaa de 100 Aar, som her ere omtalte, maatte regnes fra det samme Tidspunkt, som den roestildste Banes Concession. Jeg vil nu ikke paastaae, at alle disse Fordringer skulde gjøres til den Bane mellem Helsingør og Kjøbenhavn, det er Noget, som henhører under det finantstielle Spørgsmaal; men saameget synes mig dog klart, at der maatte foreligge en Plan, at man maatte vide, hvorledes denne Bane skal føres, førend man indrømmede hine Forrettigheder; det er noget meget, som fordres, at disse Forrettigheder skulde indrømmes blot mod, at man angiver, at Banen skal være fra Kjøbenhavn til Helsingør. Sagen har ogsaa allerede været hos Regjeringen, den sjællandske Jernbanebestyrelse har indgivet et Andragende til Regjeringen om, at den vilde bevirke en saadan Concession for Jernbaneselskabet, og derpaa blev svaret fra Indenrigsministeriet, at, inden man kunde gaae videre frem i Sagen, maatte man udbede sig først og fremmest en nærmere bestemt Plan; der kan nemlig tænkes meget forskjellige Veie fra Kjøbenhavn til Helsingør; der har jo været Tale om Concession for en Jernbane til Dyrehågen, som kunde fortsættes til Helsingør; den kan ogsaa tænkes ført nærmere

imod Frederiksborg igjennem Skovegnene; Banen kan altsaa tænkes udført paa flere forskjellige Maader, og jeg troer ikke at Spørgsmaalet om de fordrede Forrettigheders Indrømmelse er modent til Afgjørelse, førend en Plan foreligger.

I den sidste Paragraph af Lovforslaget fordres der, at den omhandlede Eneret, som Selskabet her søger om at erholde ved Lov, skal det kunne overdrage til et andet Selskab eller en Entreprenør. Det kunde nu idetmindste tænkes, hvis det kunde ansees som en rentabel Bane, at Selskabet ligefrem kunde erhverve et Pengebeløb ved at overdrage den til en anden solid Mand; men det forekommer mig ikke, at der foreligger nogen særegen Grund til at gjøre dette Selskab en sliq Indrømmelse; thi der mangler Noget ved hele Forslaget, som er det Væsentligste, nemlig, at der ingen Sikkerhed havees for, at Loven kommer istand. Dersom det roestildste Selskab var saa formuende som Altona-Kieler-Selskabet, eller dersom det — hvad der fordres af en Entreprenør — kom og tilbød en vis Sum Penge til Sikkerhed, saa var der Grund til at benytte Tilbudet; man kunde ogsaa gjerne give Overdragelsesretten, naar man har faaet det, man onskede, nemlig naar man har faaet Sikkerhed for Banens Tilblivelse. Jeg er overbevist om, at Selskabet har Ud sigter til igjennem en Entreprenør at faae Anlægget udført, men det er kun Ud sigter; falder det bort, er Staten bunden, Selskabet har ingen Forpligtelse; kommer der i Aarets Løb en anden Entreprenør og gjør Staten et Tilbud, kan Staten ikke modtage det, den maa sige: gaae til Selskabet, det er det, som raader derfor. Da nu altsaa en saadan Sikkerhed ikke er tilstede, forekommer det mig, at der mangler et væsentligt Moment i Sagen for at gaae ind paa den. Der foreligger i Dieblicket Regjeringen et Forslag, som vil være mange af de Herrer Medlemmer bekendt, nemlig til en Jernbane i Jylland; men dette Forslag gaaer ud paa, at der skal stilles et ikke lidet Pengebeløb til Sikkerhed, dette er derimod, som bemærket, ikke Tilfældet her. Dersom Selskabet vilde sige: vi ville udføre den inden et Aar, og vi ville tilfald stille Sikkerhed derfor i vore Acter,